

INTRASSLAD och FÅNGAD

Bärbara gatufynd av Benjamin Redin

VT 2021

I samma vända som skräpplockningen tog jag några foton som jag senare märkte hade ett övergripande gemensamt tema: intrasslad och fångad. På första bilden syns ett gäng kvistar som trasslat in sig. I kontrast har vi den andra bilden med ett lås som har lämnats hängandes på ett staket. Här känns dynamiken mycket mer statisk och man läser direkt av låsen och staketet som enskilda objekt. Man vill gärna se det som att snöret har fångat och bundit fast pinnarna för att skapa ett nytt objekt, men det är nästan bara den orangea tråden som syns, vilket gör tråden till det dominanta föremålet. Låset är nog mer i fokus för att den sticker ut, men det är inte lika solklart, dessutom ger låset ett nästan parasitiskt intryck, som hakat sig på den större värdorganismen, vilket gör staketet till den dominanta. Låset sticker ut, inte på grund av sitt utseende eller färg, utan för att vi ser den som ett högst funktionellt föremål som inte uppfyller sin funktion. Om en cykel skulle vara fastlåst där skulle låset försvinna och vi skulle bara se ett staket och en cykel.

Det jag ville utforska är hur olika objekt kan interagera med varandra, men framförallt hur dom relaterar till omgivningen. Omgivningen i detta fall är personen som bär på objektet, hur påverkar objektet synen på personen som helhet? Måste du anpassa dig till objektet eller är du den dominanta? Verkar objektet vara positivt eller negativt? Bara några av alla de frågor du kommer ställa och aldrig få svar på.

Materialen jag hittade och valt att lägga i fokus på genom hela arbetet är kork och lera, båda har naturliga nertonade färger och har en organisk känsla till sig. Formerna på kork och exempelvis en blomkruka är runda som helhet men om dom skadas så blottas den porösa insidan med grova ytor och vassa kanter.

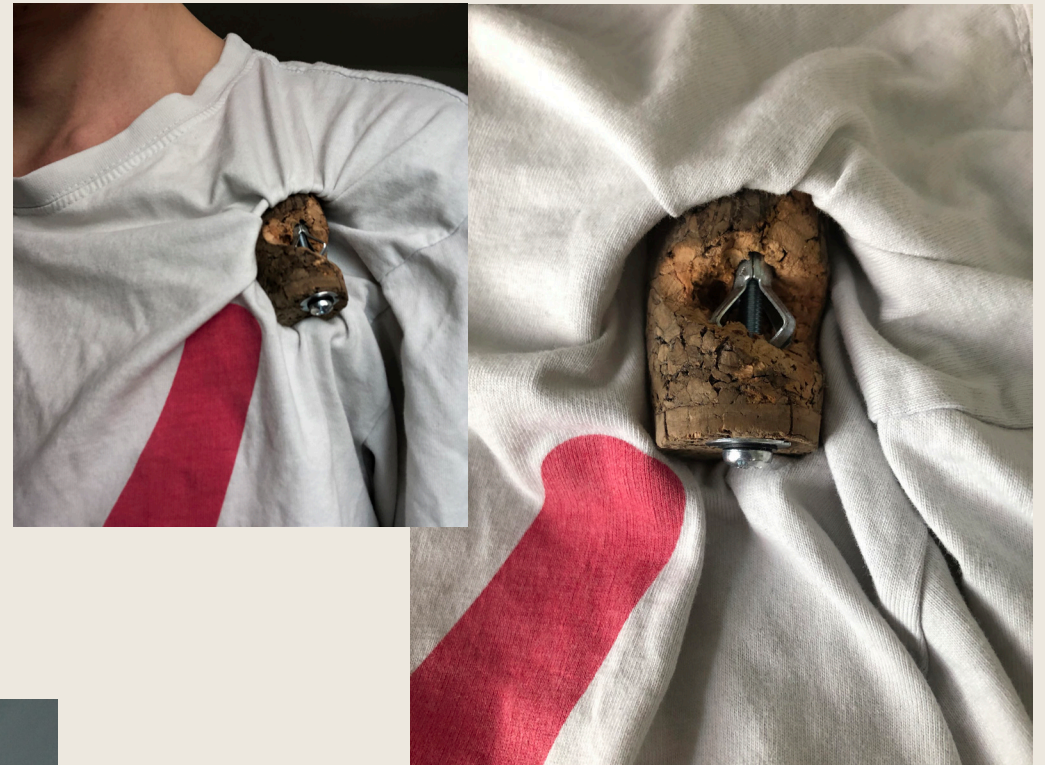
Dom gör det också möjligt och kontrasta med skarpa metall detaljer och får tråden att sticka ut tillräckligt men ändå passa in

Utifrån tanken på parasitiskt och intrasslat uppkom denna skapelse. Det var den första jag gjorde så valde att börja med en kork och sedan leta mig fram till något intressant. Ville på något sätt visa insidan på korken

Bakom tröjan har jag en ring av ståltråd som jag trär korken runt, detta gick förvånansvärt bra, kräver inte något stick genom tröjan och sitter perfekt.

Jag fortsatte och utveckla den med mer avancerad stålställning bakom och med ett snöre som gick igenom pluggen till andra fästen, men den förlorade snabbt charmen och enkelheten så jag övergav den innan den blev klar. Den orangea tråden är svår att använda på ett bra sätt då det lätt blir rörigt.

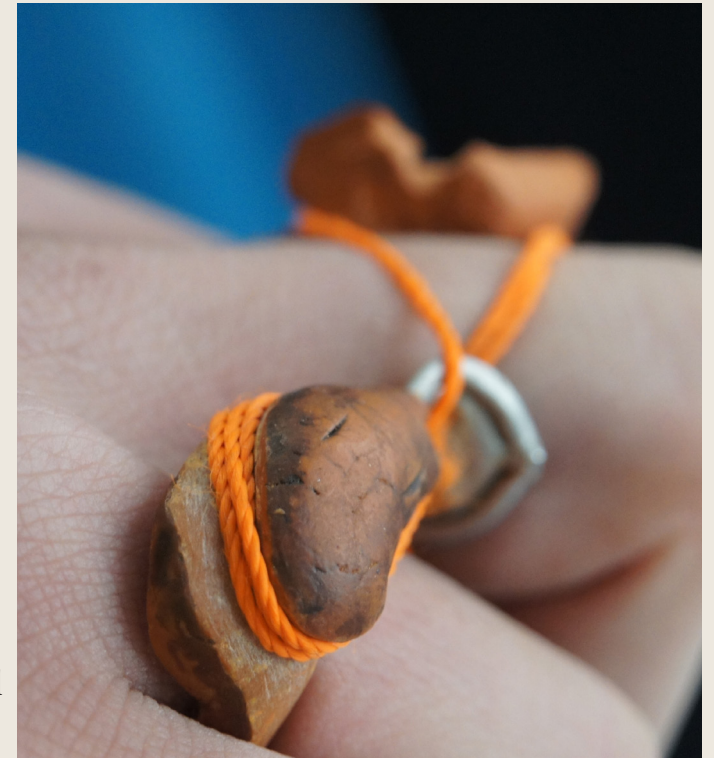
Den andra gången valde jag att börja med halsen som utgångspunkt och forma smycket utefter det.

Jag böjde några träbitar som färdas runt nacken, från början var det tänkt att objektet sedan skulle fortsätta runt halsen och sen upp och forma sig runt ansiktet, likt en plastpåse som kommer blåsandens med vinden rakt på käften. Jag tänkte också på hur klätterväxter letar sig upp för en stolpe.

I slutändan valde jag bara blotta halsen, vilket konventionerna med slipsar och flugor som dras upp som en mur.

Den ena biten har runda former och påminner lite om en sten som sakta formats av vattnet. Jag ville ge känslan av att snöret sakta har sjunkit ner i stenen efter flera år av konstant friktion från varandra. En flärp från en pantburk är ihopväxt i leran och bildar ett skelett och ger struktur åt ringen. Även metallen har bara runda, mjuka former som formar sig efter båda fingrarna. Allt ger intrycket av något runt och mjukt som anpassar sig efter, och blir ett med sin omgivning.

På motsatta sidan är dock formerna med dittvingade, den har förvisso delvis format sig efter fingret och snöret men det känns mer påtvingat och inte alls lika naturligt, som om biten inte vill vara där alls. Formerna är vassa, och ingröpningarna ser nästan våldsamma ut. Denna kontrast skapar en intressant dynamik.